

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. juni 2020 — Valsts ieņēmumu dienests mod SIA »Hydro Energo« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland)

(Sag C-340/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – den fælles toldtarif – kombineret nomenklatur – tarifering – toldposition 7407 – stænger og profiler, af kobber – varmvalsede rektangulære ingots af kobber eller af kobberlegering)

(2020/C 271/24)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valsts ieņēmumu dienests

Sagsøgt: SIA »Hydro Energo«

Konklusion

Pos. 7407 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens forordning (EU) nr. 1006/2011 af 27. september 2011, skal fortolkes således, at rektangulære ingots af kobber eller af kobberlegering, hvis tykkelse overstiger en tiendedel af bredden, og som er varmvalsede, men som frembyder uregelmæssige porer, fordybninger og sprækker i deres tværsnit, kan henhøre under denne position.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 1.7.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. juni 2020 — i sagen anlagt af Prezident Slovenskej republiky (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ústavný súd Slovenskej republiky — Slovakiet)

(Sag C-378/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – det indre marked for elektricitet – direktiv 2009/72/EF – artikel 35, stk. 4 og 5 – reguleringsmyndighedernes uafhængighed – national lovgivning, hvorved beføjelsen til at udnævne formanden for den nationale reguleringsmyndighed overføres fra statsoverhovedet til regeringen – de nationale ministres deltagelse i procedurerne for tarifregulering)

(2020/C 271/25)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Ústavný súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Prezident Slovenskej republiky

Procesdeltagere: Národná rada Slovenskej republiky og Vláda Slovenskej republiky

Konklusion

- 1) Artikel 35, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter regeringen i denne stat har kompetence til at udnævne og afskedige formanden for den nationale reguleringsmyndighed, forudsat at alle de krav, der er fastsat i denne bestemmelse, overholdes, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 35, stk. 4 og 5, i direktiv 2009/72 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning, som med henblik på at sikre beskyttelsen af offentlighedens interesse foreskriver, at repræsentanter for denne medlemsstats ministerier deltager i visse procedurer for den nationale reguleringsmyndighed vedrørende tarifregulering, forudsat at denne myndigheds beslutningsmæssige uafhængighed overholdes, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 238 af 15.7.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juni 2020 — WT mod Subdelegación del Gobierno en Guadalajara (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien)

(Sag C-448/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – tredjelandsskatsborgeres status som fastboende udlænding – direktiv 2003/109/EF – artikel 12 – vedtagelse af en afgørelse om udvisning af en fastboende udlænding – forhold, der skal tages i betragtning – national retspraksis – manglende hensyntagen til disse forhold – forenelighed – direktiv 2001/40/EF – gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsskatsborgere – relevans)

(2020/C 271/26)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WT

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Konklusion

Artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsskatsborgeres status som fastboende udlænding skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der, således som fortolket i national retspraksis med henvisning til Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsskatsborgere, fastsætter, at enhver tredjelandsskatsborger, der har status som fastboende udlænding, og som har begået en strafbar handling, der kan medføre en frihedsstraf på mindst et år, udvises, uden at det er nødvendigt at undersøge, om denne tredjelandsskatsborger udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed, eller at tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på denne medlemsstats område, vedkommendes alder, konsekvenserne for den pågældende og dennes familiemedlemmer samt den pågældendes tilknytning til bopælsmedlemsstaten eller manglende tilknytning til dennes oprindelsesland.

(¹) EUT C 328 af 30.9.2019.